

[P.ul Dam.]

16 mm film tåler sammenligning med biograffilm. En indskrænkning af biografernes virksomhed vil være et kulturelt tab, ganske uanset at ikke alle film sandt at sige har ret meget at gøre med kunst eller kultur.

Men hvad kan der gøres for at sikre biografernes fortsatte beståen til gavn for publikum og for det danske kulturliv?

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Det er naturligvis altid uheldigt, når den slags tilfælde, som er nævnt af det ærede medlem, indtræffer, og når befolkningen i et område altså mere eller mindre pludseligt står uden biograf. Jeg forstår imidlertid af spørgsmålet, at det ærede medlem er klar over, at man, sådan som biografordningen er, ikke fra ministeriets side kan forhindre, at sådanne tilfælde fra tid til anden opstår. Vi kan ikke hindre, at en bevillingshaver giver afkald på sin bevilling og samme dag lukker biografen, og vi kan ikke hindre, at en husejer sælger eller udlejer biografejendommen til andet formål end biografdrift.

I det første tilfælde — altså at en bevilling pludselig opgives — vil ministeriet i almindelighed ikke kunne gøre andet end at opslå bevillingen ledig og gennem høringer af lokale instanser og af filmsrådet søge denne bevillingssag gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

I den anden situation — altså at der disponeres over biograflokalerne til andet formål — er forholdet normalt det, at biografbevillingshaveren vil kunne få overført sin bevilling til udnyttelse andetsteds inden for det pågældende område. Kan han ikke straks finde egnede lokaler, men kan etablere en midlertidig ordning, vil ministeriet altid med velvilje se på noget sådant. Man har i adskillige tilfælde godkendt, at bevillingen udnyttes midlertidigt i lokaler, som man normalt ikke ville godkende til biografdrift.

Jeg er som sagt klar over, at det i de situationer, der er nævnt af det ærede medlem,

kan ske, at et område i kortere — sjældent i længere — tid kan stå uden nogen biograf. Nu hører problemet vel i disse moderne tider med de samfærdselsmidler, vi har, ikke til de allerstørste; der vil normalt være en anden biograf inden for en overkommelig afstand. Men naturligvis er det et problem, hvad enten man bedømmer det som lille eller stort, og det må indrømmes, at man ikke bare kan lade problemet stå. Jeg vil gerne sige, at hvis der på en eller anden måde på lokalt initiativ kan etableres en midlertidig nødløsning inden for lovens rammer i den slags tilfælde, vil man i ministeriet altid være velvilligt indstillet over for et sådant arrangement.

Hvad angår den sag, det ærede medlem tog som udgangspunkt for sit spørgsmål, vil jeg gerne oplyse, at ministeriet under den 14. ds. har forespurgt Birkerød kommune, om der efter kommunalbestyrelsens opfattelse er mulighed for midlertidig biografdrift, indtil bevillingssagen er afgjort. Sådant vil man normalt bære sig ad.

Derimod kan det vel næppe være ministeriets opgave direkte at gribe ind og ved køb eller leje af lokaler sikre befolkningen en biograf. Det har man ikke hjemmel til, og det ville vel også være rigtigt at holde dette område uden for samfundsmagtens direkte indgriben.

Til mine bemærkninger om de akutte situationer, som er nævnt her af det ærede medlem, vil jeg gerne føje, at det er min hensigt i løbet af den nærmest kommende tid at lade foretage en slags kortlægning af biograf-situationen her i landet med henblik på, om der alle steder er en rimelig adgang for befolkningen til at gå i biografen, og om der på steder, hvor situationen ikke er sådan, er basis for opslag af nye bevillinger.

Jeg er ikke uvidende om — og det er beklageligt, at det er sådan — at visse byer, også visse egne, stadig er underforsynet med biografer, men jeg tror, at det, når hensyn tages til de afgiftslempelser, der gennemføres fra 1. januar 1965, vil være